

Sakrament Pokuty

MEDYTACJA B

Drogi pielgrzymie,

Czy ich zauważyłeś? Tak, czy zauważyłeś tych mężczyzn ubranych w czarne lub białe szaty, idących za rozdzielkami – może nawet za twoim? Dlaczego noszą fioletową stułę na szyi? Dlaczego niektórzy pielgrzymi spędzają z nimi dłuższy czas, a potem wracają do swojego rozdzielki z szerokim uśmiechem?

Ci mężczyźni w szatach są szafarzami Miłosierdzia Bożego! Ponieważ Jezus zawsze i wciąż chce na nas czekać, gdy zgrzeszymy. Cała Ewangelia to wezwanie do nawrócenia i przyjęcia grzeszników:

"Idź i nie grzesz więcej", mówi do kobiety cudzołożnej, i powtarza: *"Odpuszczone są twoje grzechy"*, do wszystkich, którzy z ufnością do Niego przychodzą.

Wszyscy jesteśmy grzesznikami

Czy jesteś grzesznikiem? W każdej *Zdrowaś Maryjo* odpowiadasz na to pytanie: *"Módl się za nami grzesznymi."* Tak, jesteśmy grzesznikami! Biednymi grzesznikami!

Może nigdy nie odważyłeś się podejść do jednego z tych „mężczyzn w szatach”, którzy idą obok ciebie? Może zapomniałeś o swoich grzechach? Może czujesz się nimi przytłoczony? Może nie wiesz, jak się za to zabrać?

Nie bój się więc, drogi pielgrzymie! Przed tobą na tej drodze dziesiątki tysięcy ludzi podeszło do kapłana i otrzymało przebaczenie Boga, które odmieniło ich życie i przywróciło im pokój i radość.

Przygotuj się, korzystając z *Przewodnika Pielgrzyma*, dokonując dobrego rachunku sumienia. Nie wahaj się poprosić o radę swojego przewodnika rozdzielki, seminarzystów, zakonników i zakonnice, którzy idą razem z tobą.

Wyrusz w przygodę Miłosierdzia Serca Jezusa, który czeka na ciebie... Nie jutro, nie później, ale teraz!

Uznanie swojej nędzy

"Miłosierdzie", to słowo, ale przede wszystkim fundamentalna rzeczywistość – rzeczywistość Serca Boga, który wychodzi naprzeciw twojej nędzy. Jest tylko jeden warunek: pokora. Trzeba być wystarczająco pokornym, małym, aby uznać swoją nędzę i przyznać, że potrzebujemy Boga.

Nie jest łatwo przyznać się do wszystkich swoich upadków... To prawda! Ten krok jest trudny – z wyjątkiem dzieci. Ale jakaż to ulga, jaki pokój i radość po tym wysiłku!

Może obawiasz się tego, co powie ksiądz, przed którym wyznasz swoje grzechy? Ale on tylko powtórzy słowa Jezusa: *„Idź i nie grzesz więcej!”* Udzieli ci również cennych rad, których trudno byłoby znaleźć gdzie indziej. Pomoże ci, jeśli będziesz miał trudność, by wszystko wyznać. Wyjaśni to, czego nie rozumiesz, i będzie się cieszył razem z tobą, ponieważ *„w niebie będzie większa radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia”* (Łk 15,7).

Posłuchaj tej historii: Opowiada o handlarzu narkotyków, który został skazany na 13 lat więzienia. Jego współwięzień cierpliwie mówił mu o Bogu i wprowadził go w słynne *Ćwiczenia duchowe św. Ignacego*.

Tak, w więzieniu! I ten człowiek się nawrócił... Dziś daje świadectwo i aby lepiej oddać swoją historię, stworzył piękne określenie: „*Jestem miłosierdziowany*”.

Młodzi, którzy na tej drodze odkrywacie miłość Boga, ojcowie i matki przytłoczeni trudnym życiem, czy przygniecen ciążą Krzyża – stańcie się „*miłosierdziowani*”! Pozwólcie się ukochać Temu, który przelał za was całą swoją Krew.

A wy, pielgrzymi, którzy macie zwyczaj się spowiadać, wykorzystajcie tę okazję, by uczynić spowiedź lepszą niż zwykle. Na tej drodze macie czas, aby się przygotować, zrobić solidny rachunek sumienia i obudzić w swojej duszy szczery żal.

Bo to właśnie szczery żal jest najważniejszym warunkiem dobrej spowiedzi. Nie jest on tylko dodatkiem – jest istotą powrotu do Boga!

Żałować za swoje grzechy

To, czego Jezus oczekuje od każdego z nas, to przede wszystkim szczery i prawdziwy żal za popełnione grzechy, za obrazę Boga. Bez tego żalu nasze spowiedzi są bezwartościowe. A prawdziwy żal musi koniecznie wiązać się z mocnym postanowieniem, by nie grzeszyć więcej. W przeciwnym razie byłoby to drwienie z Boga – czyż nie?

To właśnie to mocne postanowienie pozwoli nam znaleźć konkretne sposoby, by nie wracać do grzechu. Na przykład rezygnację z pewnych znajomości, unikanie określonych treści czy programów itd.

Jednak mimo tego postanowienia może się zdarzyć, że znów upadniemy. Wtedy możemy pomyśleć: „*Po co mam się spowiadać, skoro i tak zawsze wracam do tych samych grzechów?*”

Drodzy pielgrzymi, bądźmy ostrożni i nie mylmy „*chcieć zgrzeszyć ponownie*” z „*wiedzieć, że prawdopodobnie znów upadniemy*”.

Na przykład ktoś, kto spowiada się z gniewu i nie chce się już więcej złościć, czyni dobrze, przystępując do spowiedzi, nawet jeśli wie, że z powodu swojego temperamentu może w przyszłości ponownie popaść w ten grzech. Hipokryzją byłoby natomiast powiedzieć: „*Oskarżam się o gniew*”, mając jednocześnie wewnętrzną intencję, by nadal się złościć.

Rozumiecie? Wróćmy więc do Boga, jak syn wraca do ojca po tym, jak go zranił – z wielką pokorą i bezgranicznym zaufaniem, jak syn marnotrawny.

Drodzy pielgrzymi, droga z Paryża do Chartres jest piękna, bardzo piękna, ponieważ przed wami i wkrótce razem z wami będzie to droga przebaczenia, droga Miłosierdzia, droga Miłości Jezusa.

Nie zwlekajcie więc dłużej i podejdźcie do jednego z kapłanów, którzy nam towarzyszą. Sprawicie Bogu radość, pozwalając Mu uczynić z was nowych „*miłosierdziowanych*”!

I nie bójcie się:

- Kapłan, do którego się zwracacie, wie, jak wiele kosztuje ten krok – sam jako grzesznik również się spowiada.
- Ponadto słyszał już wiele i nic nie jest w stanie go zaskoczyć.
- Wreszcie, jako przedstawiciel Chrystusa, jest zobowiązany do absolutnej tajemnicy – tajemnica spowiedzi nigdy, w żadnym przypadku, nie może zostać ujawniona.

Pozostańmy teraz w ciszy, aby rozważać piękno tego cudownego sakramentu i przygotować się do niego, korzystając z naszego *Przewodnika Pielgrzyma*.

Kilka dzieł referencyjnych...

Boże Miłosierdzie

- *Dives in Misericordia (O Bożym Miłosierdziu)*, encyklika św. Jana Pawła II, 1980.
- *Pojednanie i Pokuta*, adhortacja apostolska św. Jana Pawła II.
- *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 1420–1498.

MEDYTACJA B – SAKRAMENT POKUTY

Dla dorosłych

- *Dlaczego i jak się spowiadać?*, ks. A. Romero, Éditions du Laurier.
- *Poszukiwani grzesznicy*, o. Bernard Bro OP, Éditions du Cerf.
- *Sakramenty miłosierdzia*, J.-C. Sagne OP, Éditions Mediaspaul.
- *Cuda spowiedzi*, o. Paul O'Sullivan OP.
- *Pokuta*, Dom Bernard Maréchaux OSB, Éditions du Sel.
- *Sztuka spowiadania się*, H.-Ch. Chéry OP, Éditions du Cerf.

Dla dzieci

- *Mój zeszyt do spowiedzi*, Monique Berger, Éditions Transmettre.
- *Mały przewodnik po spowiedzi dla dzieci (7–10 lat)*, Jean-Paul Savignac, Éditions du Laurier.
- *Mój przewodnik po Pierwszej Komunii i Pierwszej Spowiedzi*, Madeleine Russocka, Éditions Transmettre.

Cytaty B – Sakrament Pokuty

"Jeśli wyznajemy nasze grzechy, Bóg jest wierny i sprawiedliwy, aby nam odpuścić grzechy i oczyścić nas z wszelkiej nieprawości."

— Pierwszy List św. Jana (1,9).

"Są tacy, którzy mówią: 'Zrobiłem za dużo zła, dobry Bóg nie może mi przebaczyć.' To wielkie bluźnierstwo. To jakby stawiać granicę Bożemu Miłosierdziu, a ono jej nie ma – jest nieskończone. [...] Potrzebujemy światła Ducha Świętego, aby poznać nasze grzechy, ponieważ nasze serce jest siedliskiem pychy, która szuka sposobów, by umniejszyć nasze winy. Widzicie, że absolutnie potrzebujemy pomocy Ducha Świętego, aby zobaczyć nasze grzechy takimi, jakimi naprawdę są. [...] Boże Miłosierdzie jest jak wezbrana rzeka. Porywa serca na swojej drodze."

— Święty Proboszcz z Ars.

"Och! Gdyby grzesznicy znali Moje Miłosierdzie, tak wielu z nich by nie zginęło. Mów duszom grzeszników, aby nie bały się do Mnie zbliżyć, opowiadaj im o Moim Miłosierdziu."

— Objawienia św. Faustyny.

